Teaterrepublikens barnkonvention
av August Lindmark

Barns rätt

Barn har rätt att inte fiendeförklaras av sina föräldrar. Familjen får inte vara en arena för maktkamp.
Om så ändå blir fallet är detta föräldernas fel, inte barnets.

Barns självkänsla får inte kränkas. Barns upplevelse av världen får inte hånas. Barns längtan får inte skuldbeläggas.

Barn får aldrig avkrävas motprestationer för att få mötas av kärleksfulla vuxna.

Barn har rätt till tid med sina föräldrar utan att behöva ingå frihandelsavtal.

Barn har, liksom alla andra människor, rätt att få sin eventulla skuld prövad i allmän domstol innan de tilldöms straff.

Ovanstående gäller även om barnets föräldrar är fiffiga ordvrängare och kallar straffet för "sanktion i form av en kännbar konsekvens".

Barn har rätt att få träffa sina riktiga föräldrar. Det är alltså förbjudet för vuxna att gömma sin person bakom en uppfostrande och pedagogisk fasad.

Barn har rätt att tas på allvar. Denna rätt omfattar även situationer när barnet uttrycker sig på ett aggressivt, ickekonstruktivt sätt.

Barn har rätt att inte tilldelas ansvaret för familjens val. Barn har rätt att aldrig placeras i en diktaturposition av sina föräldrar.
Det vill säga, barns vilja ska uppmärksammas, men aldrig lydas blint.

Förtydliganden

Maktbalansen mellan barn och vuxna i familjen är för ojämn för att rättvisa handelsavtal ska kunna uppnås. Barnkonventionen avråder därför från alla försök att sluta sådana avtal.

Barn bär aldrig ansvaret för missförhållanden i familjen.

Föräldrar har rätt att känna vanmakt, uppgivenhet och sorg i sin föräldraroll.

Föräldrar har inte rätt att skylla sin vanmakt uppgivhet och sorg på barnet.

Historien har med all oönskad tydlighet visat oss att det är farligt att lära människor att lyda auktoriteter.

Alla barn är barn. Det är fullständigt oacceptabelt att genom att relativisera barnbegreppet med uttryck som "unga vuxna" frånta barnet de rättigheter som slås fast i denna konvention.